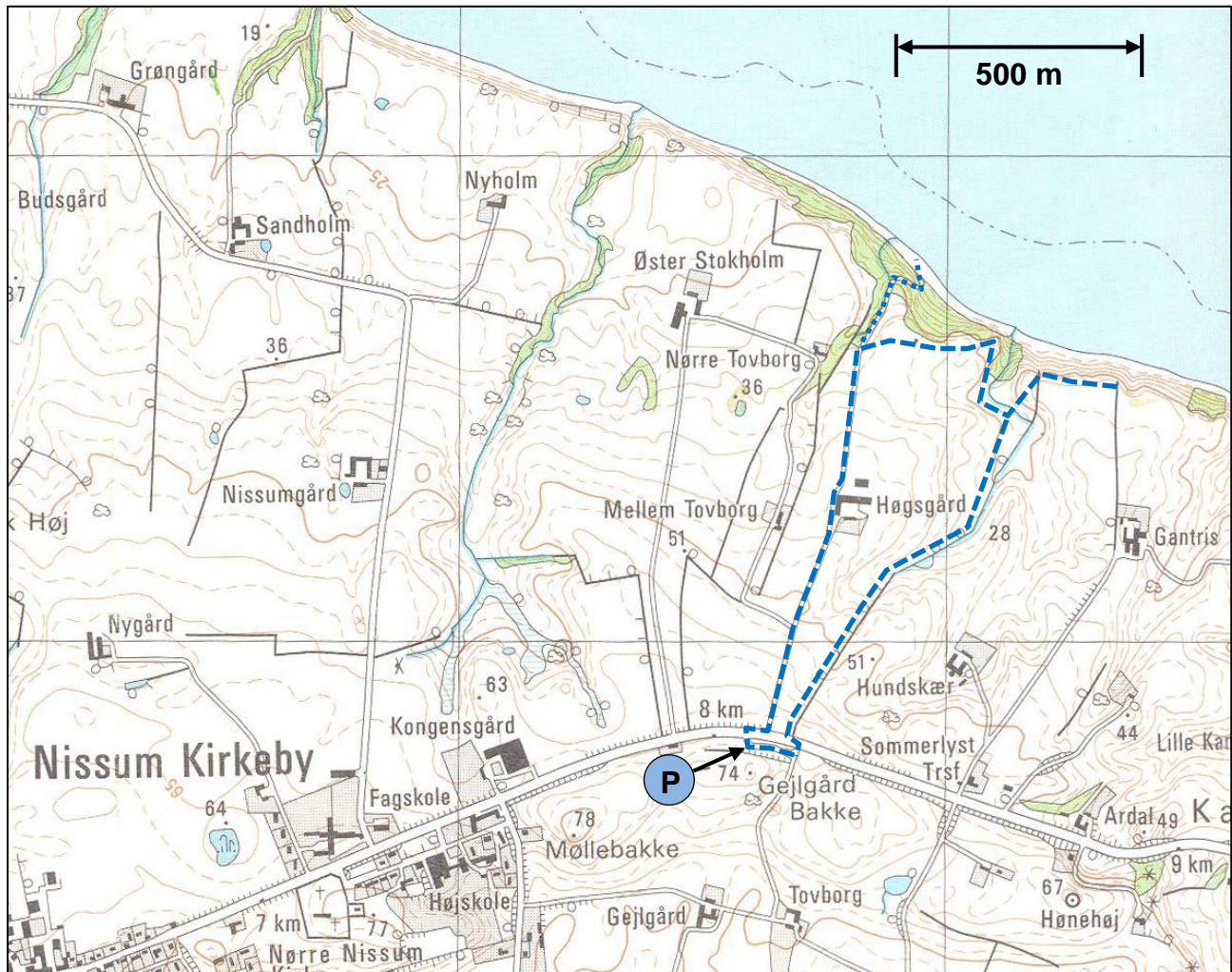

3) Sporet ved Høgsgård og Hundskær (2,5 km)

Parkering ved Gejlgård Bakke, hvor der er et udsigtspunkt (74 meter over havet) på højderyggen syd for Nissum Bredning. På toppen af Gejlgård Bakke er der flotte informationstavler opsat af Geopark Vestjylland. Der er et toilet samt bord-bænkesæt ved parkeringen. Folderen 'Spor ved Høgsgård og Hundskær' kan hentes i folderkassen på rasteplassen. Herfra er der udsigt mod nord udover ruten. De første pæle kan desuden ses herfra.

Ruten er markeret med pæle med gulmalet top samt gul pil på stolper. Hunde føres i snor.

Uddrag af 1:25.000 kortet 1115 IV NØ Gudum © Geodætisk Institut

Generationer af mennesker har nydt udsigten fra Gejlgård Bakke med dens storslåede udsigt over Nissum Bredning. I klart vejr kan du se både Thy, Mors, Salling og Thyborøn. Gejlgård Bakke ligger på en højderyg dannet under den sidste istid. Det var hertil, at isbrænen nåede på vej sydover, og bakken er dannet af det jord, grus og sten, som isen skubbede foran sig. Nord for landevejen er landskabet ud mod Limfjorden karakteristisk med de mange smeltevandsdale med vandløb. Endnu et spor fra istiden - man ser dalene skære sig gennem agerlandet, så vandet fra den smeltende is og eftertidens nedbør kunne løbe ud i fjorden.

Vandreturen kan gås i begge retninger, men er beskrevet i retning med-uret her.

Følg grusvejen ned mod fjorden og vest om Høgsgård, forbi bygningerne og mellem gylletankene og ned ad markvejen, til du møder det første hegn. I elhegnet er der en gennemgang. Herfra er der mulighed for at følge markvejen lige ud og ned til Høgsgård Strand, hvor der er en bålplads, shelter samt toilet. I sommerhalvåret er der desuden en badebro og fjorden egner sig til en dukkert på vindstille og solrige dage. Fra foråret og hen over sommeren, går der kvier og kalve på græsmarkerne her - derfor er det vigtigt at hunde føres i snor. Man skal desuden være opmærksom på at man ikke går imellem en kvie og dens kalve. Ruten fortsættes ved at følge de gule pæle langs hegnet mod øst, hvor man bliver ovenfor skrænterne.

På Høgsgårds marker går der *Charolais* – lyse kødkvæg. Der er ingen tyre og dyrene er fredelige og også nysgerrige. På Hunskærs marker, længere mod øst, går der sortbrogede malkekvæg – kvier, samt en tyr. Både Høgsgård og Hunskjær er gamle slægtsgårde. Hunskjær har været ejet og drevet af samme familie i seks generationer og Høgsgård i fem.

Ovenfor skrænterne, møder du et helt andet og barskere landskab end ved sporets start. De lerede klinger rejser sig 25-30 meter over Limfjordens smalle strand. Ved højvande æder bølgerne af klintens fod. Især i vinterhalvåret skrider store stykker ned, så ler, træer og buske gør det vanskeligt af færdes på stranden. Visse steder kan Limfjorden tage op til flere meter landbrugsjord om året. Træer og buske er skåret til af den salte blæst, og kun det mest robuste kan gro her. For eksempel havtorn, hvis gule bær lyser op om efteråret og vinteren. I det tætte krat finder mange fugle og dyr, føde og skjul.

Sporet følges nu lidt ind i landet og højre om et vandløb for at undgå den dybe kløft. En bro over vandløbet kommer til syne og her deler sporet sig. Først går man mod nord og op på en bakketop og langs et dige af græstørv som ligger vinkelret på kysten. Der findes ingen optegnelser, som kan komme med et bud på deres alder, men de er formodentlig flere hundrede år gamle. De er etableret af græstørv, og har givetvis været noget højere end de fremstår i dag. Digerne har dels tjent som skel mellem de to ejendomme dels som værn mod den barske vind. Digerne er i dag fredede. Fra diget, følges toppen af klinerne ca. 100 m inden man igen går samme vej retur og ned til broen. Her oppefra kan man se, hvordan fjorden æder sig ind i klinerne.

Fra broen, følges den smalle græsmark mod syd. Her er der plantet blandede hegn, som giver levesteder og skjul for vildtet. Kreaturerne på markerne søger også læ, når vestenvinden bliver alt for skarp. Marken og sporet følger en lille bæk på venstre hånd. På et tidspunkt passerer man en automatisk mårføde som er placeret i læhegnet. Marken smaller ind og til sidst kommer man til en mark med afgrøder. Her er der passage over elhegnet og kanten af marken følges videre det sidste 100 m op til vejen.

De afgrøder som er typisk her er hvede, byg og kløver. Hvede er verdens vigtigste kornart, og en af de mest dyrkede i Danmark. Den umodne hvedemark kendes på sin blågrønne farve. Hveden bruges til dyrefoder og mel. Vårbyg og vinterbyg er den mest dyrkede kornart i Danmark. Byg anvendes især til dyrefoder og fremstilling af øl. Den kendes let på de lange stak - de lange "hår", der sidder på akset i toppen af bygplanten. Kløver findes som rød- og hvidkløver, navngivet efter blomstens farve. Kløver er kendetegnet ved, at den kan indsamle sit kvælstof fra luften. Den sås ofte sammen med græs eller korn og dyrkes til foder til køer.

Bemærk at flere steder er du gæst på lodsejernes private ejendomme, og de har åbnet sporet for færdsel til fods, hvor eventuelle hunde føres i snor. Venligst efterlad naturen som du selv ønsker at finde den.